

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-1194

26.04.2019

Прем'єр-міністру України

ГРОЙСМАНУ В.Б.

Шановний Володимире Борисовичу!

Надсилаємо адресований Вам депутатський запит народного депутата України Мартовицького А. В., оголошений на засіданні Верховної Ради України 26 квітня 2019 року, для розгляду і надання відповіді автору запиту і Голові Верховної Ради України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додаток: депутатський запит на 3 арк. у 1 прим.

З повагою

А. ПАРУБІЙ

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

Україна, 01008, м. Київ, вул. Грушевського, 5
тел. (044) 255 26 23, E-mail: Martovytskyi.Artur@rada.gov.ua

№ 251-1/32

від «24» квітня 2019 року

**Прем'єр-міністру України
ГРОЙСМАНУ В.Б.**

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

*щодо забезпечення прав та законних інтересів колишніх в'язнів
концентраційних таборів*

Шановний Володимире Борисовичу!

Нещодавно на моєму особистому прийомі до мене потрапили документальні свідчення колишніх в'язнів концтаборів, що мають значимість не тільки як приклад виживання в роки німецької окупації і нацистської тиранії, але і відображають процес повернення пам'яті свого трагічного минулого, примусового утримання, як на окупованій території, так і країн третього рейху. В якості додатків були представлені фотоілюстрації та інші змістовні матеріали. Передали мені жінки, що мешкають у маленькому містечку Першотравенськ на Дніпропетровщині – рідні сестри Іваніцина Валентина Іванівна та Зайцева Марія Іванівна. Жінки розповіли, як у жовтні 1941 року їх, разом з матір'ю, силоміць направили до Саласпільського концтабору, що у Латвії. Звернення цих жінок, до мене, як до депутата Верховної Ради, змістовно підкреслило недбальство та святенництво з боку діючої влади, відносно категорії людей, що пройшли катування у часи Великої Вітчизняної війни, а саме: малолітні в'язні фашизму. До їхньої мізерної пенсії, що здобута за 42 роки праці, жінки отримують по 66 гривень доплати, як діти війни і 335 грн. дорівнює сума пільг за опалення, яке загалом складає до 2 тис. грн. На моєму 36 окрузі людей даної категорії

значиться 16 осіб. В Україні їх лишилося приблизно 27 тисяч. Тому, перш за все, я хочу запитати Прем'єр-міністра Гройсмана та міністра соціальної політики Реву: - «Ми що повторюємо геноцид для цих людей чи це те до чого ми прямуємо?» Чому не зробити для них безкоштовні ліки, соцпрацівника за рахунок держави, оздоровчі путівки, повністю безкоштовне медичне обслуговування, гідну грошову компенсацію за пережиті роки у катуванні та голоді? Я вважаю, що для вирішення цього питання уряд має впровадити чітку державну програму, спрямовану на поліпшення якості життя літніх людей цієї категорії, підвищення їх соціальної захищеності. Якщо до прикладу взяти Францію, Німеччину, Великобританію, Ізраїль, де ветеранами займаються соціальний департамент, підрозділ Міністерства оборони та окремі спеціальні відомства, то як їхня турбота про ветеранів співвідноситься з нашою країною? Це вкрай ганебно, для країни, яка крокує до Європи.

У масовій свідомості людей події травня 1945 р були пов'язані з ейфорією загального свята, це був зоряний час для країни. Перемога у війні надала винятковий шанс нашій державі. Завдяки їй у людей з'явилася надія на зміну життя на краще, на відновлення соціальних свобод, справжній розвиток народовладдя. Чи виправдалися надії пересічних громадян? Що відбувається зараз з тими дітьми, які були вивезені в робочі табори разом зі своїми матерями або батьками, а також тими дітьми, які з'явилися на світ в таборах? Вони просто тягнуть своє жебрацьке існування, як більшість українців.

Вважаю, що слід переглянути деякі положення Закону щодо соціального захисту осіб, які захищали Вітчизну та членів їхніх сімей.

Сьогодні інтереси уряду максимально спрямовані на припинення війни на сході, проте ми зовсім забули про героїв, які не шляхом дипломатії та переговорів, а власним здоров'ям та життям зупинили Велику Вітчизняну війну 1941-45рр.

Ставлення до ветеранів Великої Вітчизняної війни і учасників інших бойових дій - показник не тільки економічного стану держави, а й менш матеріальних речей. В першу чергу - того, як країна і її влада ставиться до своїх громадян. Влада не має жодного ресурсу на експерименти та права на помилки.

Вже достатньо зроблено для українського народу, що можна вважати злочином проти нього.

Крім того, на моє депутатське звернення до профільного міністерства з питань соціальної політики мені повідомили, що права колишніх малолітніх та неповнолітніх в'язнів концтаборів вже урегульовані Законом України «Про жертви нацистських переслідувань».

Відразу закономірним постає питання: доплата до пенсії у 66 гривень та пільга розміром 335 грн. на опалення це і є результат такого врегулювання? Вважаю таку ситуацію неприпустимою.

Тому, враховуючи вищезазначене, звертаюсь до Вас з вимогою припинити ганебну політику попирання прав цих людей, а також прошу прийняти відповідну постанову уряду з метою забезпечення належного фінансування права на гідний соціальний захист колишніх в'язнів концтаборів.

З повагою

Народний депутат України

А.В. Мартовицький

451